

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Quàm fortiter vxor alia marito suo constantia[m] suaserit, &
persuaserit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

laudandis illa, per omnem vitam grata fuit; Sed & marito, à quo didicit, in periculis, optimos Patronos inuocare.

X.

Lib. 9. Histor.
Tripart. 6. 13.

Io. Pet. Maff.
lib. 4. select.
ep. ex Ind.
Francisci Ca-
pralis ad Io.
Bapt. Mau-
tuan.

Quemadmodum hanc maritus, contra vim fraudemque mali demonis, docuit sese munire, ita Augusta Placilla precibus retinuit Theodosium, ne Eunomium audiret Niceno dogmati aduersa docentem. Atque ut nostri quoque sæculi historiam afferamus, in ipsa Xichi regione, teste Petro Maffeo, cum aliqua facta est ad Christi gregem accessio, tum insuper edita sunt nonnulla vera fidei ac pietatis illustria documenta: cum enim neophytis quidam proposita capitis poena perterritus, qua humana fragilitas est, à Christi nomine defecisset, id uxor eius ita indignè tulit, ut una cum filio sese à viri conuictu & consortio protinus remoueret, fortiter increpans: *Auertat à me Dominus, ut cum eo veniam, qui mortis metu Christum eiuuauit. Quo facto miser ille compunctus intus sensibus, & culpam agnoscoens, noctu clam ad Nihilidem Vasum accessit, & effuse ducensq; ex alto corde suspiria, locum penitentia suppliciter petijt, paratus tanti peccati quodlibet scilicet supplicium: quin etiam certum sibi esse affirmans, relicta patria suisq; omnibus in Christianorum loca migrare, ut religionem susceptam liberius colere liceret. Nec sefellit fidem. Noctè intempesta, ipse cum fratre ac duodecim præterea consilij eiusdem socijs abiijt. Qui omnes, re familiari, & agris facta iam semente, neglectis, uagij & egentes Christo seruire potius, quam domi diuites, & apud principes gratiosi & potentes, colere maluerunt.*

XI.

Victor Vti-
cens. lib. 3.
de perfec.
Vandalor.

Admiranda S. Nataliæ Adrianum maritum neophyrum in fide confirmantis, & ad maxima supplicia toleranda adhortantis fortitudo, paucis describi non potest, & alio loco à nobis explicatur. Hic tamen omittendum non est, quod Victor Vticensis recenset de alia mirabili heroide virum in officio retinente. Hunerico Vandalorum & Alanorum rege in Ecclesiam sæuiente, impio eiusdem mandato, Liberatus honesti nominis vir, & medicæ artis peritus in exilium ire iussus est, sed antè tentandus, quàm amandandus, & tentandus quidem Ariana calliditate, per sobolem in parentes grassante. Ariani enim, ut per affectum pietatis virtutem genitorum, offerrent, filios à parentum amplexa voluerunt auertere. Et jam unum

num post alterum ceperant trahere, cum matre imbecillior pater visus est nutare. Nimirum non omnes animi robore Abrahamio æquantur. Itaque Liberatus charissimorum pignorum amore mollescit, commoueri, mutarique mente & vultu conspiciebatur. Iam steterant in procinctu lachrymæ ex oculis casura, nisi eas vxoris virtus & verba refrænassent. Hæc enim, *in conspectu regum & militum ita loquebatur. En propter filios, Liberate, perditurus es animam tuam? Computa eos non fuisse natos: nam & ipsos omnino vindicaturus est Christus. Nonne vides eos clamantes? & dicentes: Christiani sumus?* Talibus dictis mulier virum animauit. Itaque in diuersas custodias seducti sunt, ut colloqui non possent, neque scire, quid cum alterutro gereretur. Igitur iterum fraudibus instructa fuit machina. Adeunt mulierem, & iubent eam tandem manus dare, affirmantes, maritum illius, iam cessisse atque regis imperio paruissse. Quibus illa respondit, cupere se videre maritum, eo conspecto, postea facturam, quod è re sua esse videretur. Eo ipso fortè tempore, maritus illius, ante tribunal, ingenti hominum multitudine stipatus, stabat. Ad quem adducta vxor, verum esse rata, quod à satellitibus audierat, palam atque omnibus cornentibus ad illum aduolans, presumque collo stringens: *Perdite, inquit, & reprobe, gratia Dei, & misericordia eius indigne, quare voluisti ad modicum gloriari, & in æternum perire? Quid tibi proderit aurum? quid argentum? nunquid liberabit te de camino gehenna?* Hæc atque alia plura in hunc modum, illa dicente, respondit Liberatus. *Quid pateris, mulier, Quid tibi videtur, aut quid fortè de me audire potuisti? Ego in nomine Christi Catholicus permaneo, nec amittere aliquando potero, quod teneo.* Ita & mendacium hæreticorum detectum est, & vxoris constantia in virum redundans triumphauit. Sed & illud apparuit, posse affectum quoque ipsum erga liberos à parentibus triumphari; Numinis amore amorem filiorum exuperante.

Quod victoriae genus in alia femina illustrius fuit, de qua idem Victor Viciensis, ibidem hæc subiungit. *In ciuitate Culusitana, quaedam matrona, autrix nominis sui Victoria, dum in conspectu uxoris, continuo suspendio cremaretur, à marito iam*

Efff 2 perdit

XII.